

af den kan lægges nogle langsigtede retningslinjer, som gør, at man ikke behøver at have det op hvert år, det tør jeg da ikke udelukke på nuværende tidspunkt. Men på forhånd at give tilsagn om, at det er fornuftigt, om jeg så må sige, at acceptere en hvilken som helst stigning i beløbet til udviklingsbistand, vil jeg altså heller ikke, for det er jo også hovedløst bare at sige, at fordi bruttonationalproduktet stiger, er der også en voksende bevilling til udviklingsbistand uden en nærmere overvejelse af, hvad der egentlig er behov for.

Kl. 14.30

Derfor skal jeg endelig sige til hr. Jørn Jespersen: Det er overhovedet ikke nogen svær pædagogisk opgave for en dansk regering, en dansk regering, som præsiderer over den største udviklingsbistand i verden målt pr. indbygger. Det er da en meget nem opgave at forklare andre lande, at de i første omgang burde opfylde FN's gamle målsætning om at yde 0,7 pct. af bruttonationalindkomsten i udviklingsbistand. Når Danmark ligger så milevidt foran og over de 0,7 pct., er det jo en nem pædagogisk opgave.

Jørn Jespersen (SF):

Jeg tror, det må skyldes statsministerens manglende internationale erfaring, at han undervurderer opgavens betydning så massivt, som han gør.

Jeg kan forstå, at han heller ikke er enig med direktøren for Verdensbanken, som dybt beklager den danske nedskæring på ulandsbistanden. Det gør han jo netop med den argumentation, at Danmark hidtil har været brugt som et eksempel af de kræfter i andre lande, som ønskede, at de skulle hæve deres udviklingsbistand, hvor det nu vil være sådan, at alle de konservative kræfter i de andre lande, som ikke ønsker at hæve ulandsbistanden, vil henvisne til Danmark og sige: Selv Danmark er begyndt at skære ned, ergo behøver vi heller ikke at hæve vores bistand. Sådan vil realiteterne være, og det ved direktøren for Verdensbanken. Det ved den danske statsminister desværre ikke.

Så vil jeg gerne spørge til hele Mifresta-rammen, hvor Venstre jo hidtil har støttet, at vi skulle op på 0,5 pct. i støtte til miljø, fred og stabilitet i år 2005. Hvad er regeringens politik på det område?

Jeppe Kofod (S):

Jeg synes, at statsministeren har nogle forklaringsproblemer her. Derfor vil jeg gerne spørge

statsministeren: Hvad vil statsministeren sige til et land, som ud fra samme logik som i Danmark kritisk vil gennemgå deres udviklingsbistand og skære nogle milliarder væk, selv om de ikke er oppe på 0,7 pct.? Hvad vil statsministeren sige til sådan et land? Vil statsministeren sige: Det skal I ikke gøre, for I er ikke oppe på 0,7 pct.? Eller vil statsministeren sige: Det er helt i orden, for det gør vi også i Danmark?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg vil gerne sige til hr. Jørn Jespersen: Det er ikke sådan, at jeg mener, at det er nemt at overtale andre lande til at komme op på 0,7 pct. Men det, hr. Jørn Jespersen spurgte mig om, var, om det var en pædagogisk nem opgave at forklare den danske udviklingsbistand, og dertil er svaret: Ja, det er meget nemt, fordi Danmark ligger forrest af alle verdens lande, når det gælder tildeling af udviklingsbistand. Og regeringens bestræbelser er i øvrigt at gøre den mere effektiv og få bedre kvalitet, at betone demokrati og menneskerettigheder stærkere i tildeling af udviklingsbistanden. Det er da en god sag at optræde med internationalt.

Og endelig skal jeg sige til hr. Jørn Jespersen, at for så vidt angår Mifresta-rammen, ser regeringen både ulandsrammen og Mifresta-rammen under ét, og det er de to rammer under ét, hvor regeringen vil foreslå en besparelse på 1,5 mia. kr.

Jørn Jespersen (SF):

Hvis statsministeren i internationale forhandlinger vil henvisne til, at Danmark i øvrigt ønsker at gøre sin udviklingsbistand bedre og mere effektiv, vil jeg anbefale, at han bliver en smule bedre til at underbygge, på hvilken måde det skal ske, end han har været i dag. For der er jo intet konkret kommet frem om, hvordan statsministeren vil sikre, at vi får mere bistand, bedre bistand for pengene – formål, vi alle gerne vil støtte. Der er bare intet konkret i det.

Derimod er det blevet helt tydeligt, at regeringen og statsministeren har draget en konklusion, før beslutningsgrundlaget var i orden, nemlig at der skal spares 1,5 mia. kr. på verdens fattige, fordi de skal bruges på formål i Danmark, som statsministeren er kommet til at love en hel masse om.

Det, jeg spurgte om på Mifresta-rammen, var: Er det regeringens politik, at Mifresta-rammen skal op på 0,5 pct. af BNI i år 2005, som der hidtil